

प्रत्यक्षः । मणिलतापि तत्र बलवदनिष्टाधनत्वविनि-
र्मोक्तेष्टसाधनत्वस्य भानं लिखितं तदभानञ्च विशि-
ष्टाक्षिप्ये न सम्भवति विशिष्टशक्तेर्विशेषणविनिर्मो-
क्तेः विशेषाभासकत्वात् । तद्वर्गप्रकारेण पदार्थविषय-
कशाब्दबोधे तत्तद्वर्गयोगे यद्यतावच्छेदकतापर्याप्रवगाहि-
ज्ञानस्य हेतुत्वात् अन्यथा विशिष्टसुखादिवाचकस्वर्गा-
दिपदादिना लक्षणां केवलसुखत्वादिशाब्दबोधोपपत्तेः ।
“इदन्तु बोधं बलवदनिष्टाजनकत्वमत्र न तीव्रदुःखा-
जनकत्वं बह्वायुषाध्यवागादौ तस्य बाधात् नापि
बलवद्द्वेषविषयदुःखाजनकत्वं दुःखमात्रस्य विरक्तानां
बलवद्द्वेषविषयत्वेनाऽव्यावर्तकतापत्तेः तज्ज्ञानस्याप्रत्यक्ष-
तया तस्य विधित्वायोगाच्च यत्र बलवान् द्वेषस्तज्जनकता-
ज्ञानत्वेन बलवद्द्वेषविषयत्वेन वा प्रवृत्तिसामान्यं प्रति
प्रतिबन्धकत्वात्, परन्तु नरकाजनकत्वं पापाजनकत्वं
वा, तद्विरहस्यैव कलझभक्षणादौ नञा बोधनात्” शब्द० प्र० ।
कलट न० कं जलं लटति आहणोति लट-अच्-ई३० ।
गृह्णाच्छादने (चात) तद्व्यादिमये पदार्थे शब्द० ।

कलतूलिका स्त्री कं सुखं लाति विषयत्वेन ला-क कलं
सुखविषयं कामं तूलयति निष्कर्षति पूरयति वा तूल
पूरणे-निष्कर्षे वा एतुल । इच्छावत्याम् स्त्रियां तिका० ।
इच्छायाः सुखविषयत्वेन सुखाधायकत्वात् तत्पूरकत्वात्
तन्निष्कर्षकत्वाद्वा तस्यास्तथात्वम् । कलकूजिका कलकूजिका
वा अत्र पाठान्तरमस्ति उभयत्र पृथो० साधु ।

कलत्र न० गड-सेचने अत्रन् आदेश कः डस्य लः,
कलं त्रायते त्रै-क-कल-शासने वा० धत्तन् डस्य
लो वा । १ भाष्यार्थ्याम् “कलत्रवानहं बाले” ।
“कलत्रवन्मात्मानमवरोधे महत्यपि” “वसुमत्या-
हि नृपाः कलत्रिणः” रघुः । “पत्युस्त्रिषामिह सहौष-
धयः कलत्र-स्थानं परैरनभिभूतमूर्ध्वहलि” माघः “नीत्वा
रात्रिं चिरविलसनात् खिन्नविद्युत्कलत्रः” मेघ० ।
२ नितम्बे अमरः “कलत्रभारेण विलोलनीविना” किरा० ।
नृपाणां शृङ्गस्थाने हेमच० । [रूपे राजनि० ।

कलधृत न० कलेनावयवेन धीतः शुद्धत्वात् पृथो० ।
कलधौत न० कलेनावयवेन धीतः शुद्धम् । १ खस्ये ।
“यस्यां कपोलैः कलधौतधामकाम्ये भजे मणिदर्पणश्रीः”
माघः “व्योमस्य शूः प्रथयता कलधौतभिर्जितैः” माघः ।
२ रूपे च मेदि० “अमतिविरोजितस्य जलदेन
चिरस्थितवज्जुह्वस्य पथसोऽनुकृतिम् । विरलविकीर्ण-

वज्जशकलान् सकलामिह विदधाति धीतकलधौतमहीम्”
“अधिरात्रि यत्र निपतन्नभोलिङ्गं कलधौतधौतशिल-
वेश्मनां रचौ” माघः “अमलकलधौतपट्टायितमष्टमी-
चन्द्रशकलाकारम्” काद० । कलो ध्वनिभेदौ धीतः शुद्धो-
ऽत्र । ३ कलध्वनौ विश्वः ।

कलध्वनि पु० कलोध्वनिरस्य । १ पारावते २ कोकिले ३ मयूरे
जातित्वात् स्त्रीत्वमपि । ४ समधुराव्यक्तध्वनियुक्ते त्रि० ।
कर्म० । ५ समधुराव्यक्तध्वनौ पु० ।

कलन न० कलयत्यनेन कल-गतौ गत्वर्थस्य ज्ञानार्थत्वात् ज्ञाने करणे
ल्युट् । १ चिह्ने २ वातापसादिदोषे च तैः खलुपातुमानात्
तथात्वम् । ३ यहणे ४ यासौ । “कलनात् सर्वभूतानां स कालः
परिकीर्तितः” ति० त० विष्णु ध० पु० । ५ ज्ञाने च “लोका-
नामन्त्रकत् कालः कालोऽन्यः कलनात्मकः” सू० सि० । “कल-
नात्मकः ज्ञानविषयस्वरूपः ज्ञातुम् यत्र इत्यर्थः” रङ्ग० ।
“न सोऽस्ति प्रलयो लोके यः कालातुगमादते” इत्युक्तेः
ज्ञानमात्रस्य कालविषयकत्वात् तथात्वम् । कं जलं लाति
उत्पत्तिसाधनत्वेन तथा सन् नमति नम-ना० ड । ईद्वेत्तस-
द्वेष्टे पु० राजनि० । तस्य जलसमीपजातत्वात् तत्स्रोतसा न-
मनाच्च तथात्वम् । “स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंसी रेतः
कलाश्रयः । कलनं (लं) त्वेकरात्रेण पञ्चरात्रेण बहुदम्”
भाग० १, २, ३, ७ उक्ते ७ एकरात्रेण पच्यमाने गर्भकारणे
रेतोविकारभेदे इति शब्दकल्पद्रुमादयः । तच्चिन्त्यम्
“आर्त्तव वायुरादाय कुलौ गर्भं करोति हि । मासि
मासि विवर्जते गर्भिण्या गर्भलक्षणम् । कललं जायते
तस्याः इति” सुश्रुते “हृष्टाः करुणाश्रयिणः कार्याश्रयि-
णश्च कललाद्याः” सा० कारिकायाम् “कार्यं शरीरं तस्या-
वस्थाः कललबहुदमांसपेशीकरण्डाङ्गप्रत्यङ्ग्यूहाः” कौ०
उक्तेः तदेकवाक्यतया लकारद्वययुक्तपाठस्यैव भागवतेऽवष्ट-
त्वेन नकारयुक्तपाठोलिपिकरप्रमादजनः इति विवेच्यम्
कलना स्त्री पु० कल-भावे युच् । १ ज्ञाने २ यहणे ३ आदाने
४ आमोचने ५ उवमोचने च “पिच्छावच्छूडाकलनामिवोरः”
माघः “कलनामामोचनमवमोचनं वा” मङ्गि० ।

कलनाद् पुंस्त्री कलोनादोऽस्य । १ राजहंसे राजनि०
स्त्रियां जातित्वात् डीप् । २ कलध्वनियुक्ते त्रि० ।
कर्म० । ३ कलध्वनौ पु० । [जातिशब्दे विवृतिः ।
कलन्दर पुंस्त्री वस्त्रसङ्करजातिभेदे स्त्रियां जातित्वात् डीप् ।
कलन्दिका स्त्री कं सुखं लाति विषयतया ला-क कलं
कामं ददाति दा-क पृथो० सुम् च टाप् अत इप्चम् ।